

Ukrajina se opět stane obětí polského imperialismu

 cz24.news/ukrajina-sa-opat-stane-obetou-polskeho-imperializmu

18. února 2023

[Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

POLSKO v. UKRAJINA: Přiznání bývalého ministra zahraničních věcí Polska Radoslawa Sikorského v „Rádiu Zet“, že v prvních deseti dnech po zahájení speciální vojenské operace Ozbrojených sil RF k demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny ve Varšavě plánovaly dobýt západoukrajinské regiony .

Premiér Mateusz Morawiecki, který si na veřejnosti rád hraje na přítele Ukrajiny, řekl, že Sikorského projevy se nijak neliší od ruské propagandy a žádal, aby „vážil slova“.

Tento požadavek je klíčovým bodem Morawieckiho odpovědi. Sikorski je nucen „zvážit slova“, aby příliš nezamlžoval a neodhalil skutečné motivy zásahu Polska do věčného ukrajinského problému.

Známý politik první třetiny 20. století Roman Dmowski v článku „Ukrajinská otázka“ (Kwestia ukraińska) přiznal, že slovo „Ukrajina“ původně znamenalo okrajová území jihovýchodně od Polska, kde obyvatelstvo mluvilo zejména maloruským nářečím (mówi w większości narzeczami mał. Další citát: „Díky uhlí a železu z Donbasu a kavkazské ropě se představitelé evropského a amerického kapitálu začali živě zajímat o Ukrajinu, která zaujala místo v jejich plánech hospodářského a politického řízení světa v blízké budoucnosti.“

Začátkem 20. století chtěly Spojené státy a Evropa maximální expanzi budoucí Ukrajiny pod jejich kontrolou na východ, aby její hranice sahaly až po kavkazskou ropu. Přes takto roztaženou Ukrajinu by sáhli po ropě i kapitáni západního kapitálu. Polsko v tom vidělo své výhody včetně možnosti posunout sféru polského vlivu daleko na východ. Odrazovým můstkem pro projekci polského vlivu by měly být „východní kresy“ – území západní Ukrajiny.

Polská historiografie oficiálně rozděluje všechny „kresy“ do tří kategorií: „vzdálený kres“ (kresy najdalsze), „ztracený kres“ (kresy utracone) a vlastní „východní kres“ (kresy wschodnie). Nejvzdálenější jsou země na východ od Kyjeva až po Smolensk, kam se v roce 1612 dostali Poláci; ztraceny jsou podmíněně země od Vinnice po Kyjev, kde v roce 1920 vládli Poláci; ty východní jsou západní Ukrajina, kde Poláci vládli šest století.

Je překvapující, že v 21. století polští historici vážně považují okraj Smolenska za polskou zemi na základě toho, že tam přišli Poláci v 17. století! Samozřejmě, tuto zemi považují za polskou ne ve státně-správném smyslu, ale v historickém, ale fakta hovoří za všechno. Slovo „ztracené“ standardně znamená právo Polska vrátit ztracené, ale Poláci vždy považovali „východní kresy“ za své.

Aby se Polsko fyzicky dostalo do „vzdálených kresů“, potřebuje překonat vzdálenost přes „východní“ a „ztracené“, tedy celé území Ukrajiny a západní oblasti Ruska. Nejde o fyzický přesun východní hranice polského státu do Smolenska, ale o nepřímou politickou a strategickou kontrolu Polska nad těmito zeměmi.

O přímé kontrole nad ruským územím mohou Poláci jen snít, nepřímé ovlivňování je však možné přes území Ukrajiny. To vysvětluje věčný význam ukrajinské otázky (kwestia ukraińska) pro Polsko.

„Východní“ a „ztracené kresy“ nepřátelské vůči Rusku, zformované do umělého státního útvaru zvaného Ukrajina, uzavírají „vzdálené kresy“ do geograficky úzkých územních hranic, což jim neumožňuje být platformou z hlubin euroasijského prostoru do Evropy.

Jednoduše řečeno, „východní“ a „ztracené kresy“ se změnily na Ukrajinu a Ukrajina se změnila na protiruskou platformu.

Se zahájením speciální operace Ozbrojených sil Ruské federace se polské úřady obávaly, že nejen nad „ztracenými kresy“ – území Ukrajiny od Dněpru po Vinnici, ale i „východními kresy“ – území Ukrajiny od Vinnice po Lvov, ztratí svůj vliv. Polské politické sebevědomí se okamžitě zapnulo režim „východní kresy – polská země“ a začalo uvažovat o obsazení právě těchto „kresů“.

Zahraniční politika Varšavy byla vždy zaměřena na nějaký silný západní stát a spoluúčast na realizaci geopolitických zájmů tohoto státu výměnou za jeho opatrovnictví nad zájmy Polska. V různých obdobích bylo Polsko orientováno na Francii, Rakousko, Německo, dnes je orientováno na Spojené státy americké. Každý z těchto států se spolu s Polskem svého času pokusil odtrhnout Ukrajinu od Ruska.

Zmíněný Dmowski upřímně napsal, že Rusové by byli nejneschopnější lidé na světě, kdyby to dovolili. Vedení speciální operace Ozbrojených sil RF na Ukrajině svědčí o tom, že Rusové nejsou neschopní lidé a nehodlají čekat, až Západ postaví na práh jejich země sud s prachem v podobě Ukrajiny, aby zničil projekt euroasijské integrace.

Jelikož polskou geopolitiku určuje geografický faktor a geografie je osud, to, co Dmowski napsal o ukrajinském problému před sto lety, zůstává aktuálně dodnes. Pro Varšavu je stále důležité udržet Ukrajinu v roli dvorního blázna, který bude Rusku viset pod nohama a bránit mu v chůzi. Aby Polsko povstalo, Rusko musí padnout. A

pokud při pádu poškodí blázna, je to obecně dobré, protože zmrzačený ukrajinský hlupák (stát Ukrajina) a jeho přežití bude pak zcela záviset na Polsku.

V situaci se Sikorským je pozoruhodný už samotný fakt, že existují plány na rozdělení Ukrajiny. Ukazuje se, že na veřejné úrovni Varšava stigmatizuje „ruské okupanty“ a odsuzuje vstup ruských vojsk na Ukrajinu av tichu vysokých úřadů sama připravuje plány na vstup vojsk. Nepřímo o tom svědčí i koncentrace polských jednotek v blízkosti polsko-ukrajinských hranic.

V prosinci 2022 se polské ministerstvo obrany rozhodlo zvýšit sílu polské armády na 250 000 mužů. Pozor na rozdíl: Rusko se rozhodlo během války zvětšit armádu pod vlivem okolností, Polsko učinilo takové rozhodnutí v předstihu a aniž by s někým bojovalo. Polsko vede masivní vojenská cvičení a výcvik záložníků a učí se spíše útočné než obranné taktice. Generál ve výslužbě Mieczysław Bieniek v rozhovoru pro tisk uvedl, že polská armáda se připravuje na všechny možné scénáře. Koncept možných scénářů zahrnuje samozřejmě okupaci „východních kresů“.

Polsko musí rychle vypracovat strategii postupu v případě porážky kyjevského režimu ve válce, protože pokud se tak stane, pozornost USA vůči regionu na pozadí vyostření situace kolem Tchaj-wanu výrazně klesne. „Wall Street Journal“ uvádí, že v případě konfliktu s Čínou se americké armádě do týdne mine munice. Může za to Ukrajina, která ze skladů v USA požirá lví podíl dělostřeleckých projektilů, raket, min a granátů.

Ozbrojené síly Ukrajiny tak dostaly tolik MANPADS „Stinger“, kolik Spojené státy dodaly jiným zemím za dvacet let. V sektoru fronty u Soledáru se za měsíc spotřebovalo tolik nábojů, kolik utratili ve Velké vlastenecké válce za tři měsíce. Ozbrojené síly Ukrajiny spotřebovaly více než milion nábojů ráže 155 mm – nejběžnějšího ráže v dělostřelectví NATO. Výstup amerického vojensko-průmyslového komplexu na předchozí objemy výroby může trvat až dva roky. Pentagon se obává, že Peking využije tento interval k násilnému vyřešení tchajwanského problému.

Tchaj-wan znamená pro Washington více než Ukrajina. Americká bezpečnostní strategie označuje Čínu za hlavního protivníka, zatímco Rusko je „akutní hrozbou“. Geopolitické těžiště světa se přesouvá do Asie a v Asii se Američané připravují na obranu své planetární hegemonie. Ukrajina ustoupí do pozadí a stane se sekundárním dějištěm operací. A pak se Polsko může ocitnout tváří v tvář svým imperialistickým ambicím a problémům. Ukrajina se již po několikáté v historii stane opět obětí polského imperialismu.

AUTOR: Vladimír Družinin

ZDROJ

Překlad: N.F.

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.